

Amb cor de Pare (6)

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El darrer diumenge de maig, completant aquest mes d'oració a Maria amb el Papa per la fi de la pandèmia, enfilo l'acabament de les meves glosses sobre sant Josep, arran de la carta apostòlica *Patris corde*. Avui us animo a reflexionar sobre sant Josep com a model d'obediència, virtut en la qual va imitar la seva esposa exemplarment.

El papa Francesc mostra l'obediència de sant Josep als designis de Déu narrant els quatre grans esdeveniments de la seva vida en els quals va haver de prendre una decisió difícil. Subratlla l'obediència de Josep tan bon punt es desperta de cadascun dels somnis. També pondera com «amb l'obediència va superar el seu drama i va salvar Maria», com va salvar el seu fill de la persecució «sense qüestionar-se sobre les dificultats que podia trobar», com, sense vacil·lar, va tornar d'Egipte quan l'àngel li ho va indicar i com va decidir instal·lar-se a Galilea alertat en somnis sobre el perill que podien córrer a Judea.

Avui, obeir no és moda. Ser submís ha esdevingut un defecte. S'ha produït un esclavament de la veritat i l'obediència vers el relativisme i la insubmissió. Aquest canvi tan profund té moltes causes, però una és la poca exemplaritat dels qui ens haurien de guiar.

Si el pare no estima, si el professor no és equànim, si el pastor delma el ramat, si l'empresari oprimeix, si el polític s'enriqueix a costa d'allò públic, qui els obeirà? Qui serà submís a les seves directrius? Amb pares i dirigents immorals, com la societat no s'esllavissarà cap al relativisme i la desobediència?

Allò trist i dramàtic d'aquest procés és que ens fa esclaus de les nostres passions. Si els dirigents no acompanyen cap a la veritat, molt menys ho farà el nostre lliure albir.

Qui no aprèn a obeir els pares, poc podrà obeir ni Déu ni ningú. Qui no ha tingut uns pares bons que han mostrat que l'obediència és el camí cap a la veritat i el bé, ho té difícil per a fiar-se de Déu. Jesús, diu l'evangeli, «després baixà amb ells a Natzaret i els era obedient» (Lc 2,51). Com no havia de ser-ho, amb un pare obedient com sant Josep!

El sant patriarca ens ensenya aquesta virtut abandonada i menystinguda: la virtut de l'obediència a Déu. Avui més que mai necessitem l'ajuda de sant Josep, ja que ens toca, com a generació, servir sense haver estat veritablement servits, estimar sense haver estat veritablement estimats. La meua generació, i més encara la que em ve al darrere, som aquestes generacions insubmises que, per una banda, no comprenem el valor de l'obediència —no podem— i, per altra banda, sofrim especialment les conseqüències d'una autonomia desorientada i destructiva. Hem d'aprendre de sant Josep i sobretot hem de demanar-li, a ell, poderós intercessor, la virtut de l'obediència.

Recordeu que aquestes glosses cerquen que llegiu la carta apostòlica *Amb cor de pare*. Aquesta setmana us convido a llegir l'apartat 3. Ja sabeu que la trobareu penjada a la nostra pàgina web.

